

sagsbehandling bemærkes, at det som følge af, at genoptagelse kun undtagelsesvis kan komme på tale, vil være naturligt, at afgørelsen i sager om genoptagelse som udgangspunkt træffes af vedkommende nævnsformand alene.

Justitsministeriet agter i forbindelse med nærværende lovforslag at søge disse initiativer med henblik på styrkelse af asylsagsbehandlingen gennemført, ligesom ministeriet vil foretage en opfølgning af initiativerne med henblik på at vurdere, om forslagene har vist sig effektive.

3.5. Optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи af udlændinge

Efter den eksisterende modtagelsesordning for asylansøgere optages der personfotoграфи af asylansøgere og i nogle tilfælde tillige fingeraftryk. Formålet med optagelsen af personfotoграфи er at kunne udstede de nødvendige dokumenter til asylansøgeren. Fingeraftryk optages i de tilfælde, hvor der tvivl om asylansøgerens identitet, f.eks. fordi den pågældende ikke er i besiddelse af identitetsdokumenter eller er i besiddelse af falske identitetsdokumenter, med henblik på at sikre identifikationen af den pågældende. Der sker ikke generelt maskinel registrering af de optagne fingeraftryk, og personfotoграфияerne indgår som nævnt på sagen med henblik på at kunne udstede de nødvendige dokumenter til asylansøgeren.

Med henblik på en effektivisering af sagsbehandlingen i asylsager og for at tage højde for et kommende internationalt samarbejde foreslås det i § 1, nr. 9, at det i udlændingelovens § 40 udtrykkeligt anføres, at udlændingemyndighederne har adgang til at optage fingeraftryk og personfotoграфи af en udlænding, når dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på at fastlægge den pågældendes identitet.

Uden for strafferetsplejen vil spørgsmålet om optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи af udlændinge hovedsagelig have betydning ved modtagelsen af asylansøgere. For så vidt angår personfotoграфи indebærer den foreslåede regel, at sådan fotoграфи kan optages dels med henblik på at sikre beviset for den pågældendes identitet, dels med henblik på at kunne fastlægge den pågældendes identitet i forbindelse med udstedelse af dokumenter til asylansøgeren, der indeholder et personfotoграфи. Hvad angår optagelse af fingeraftryk vil dette normalt være hensigtsmæssigt, hvor der ikke er fuld sikkerhed om ansøgerens identitet. Dette kan ikke blot være tilfældet, hvor der i forbindelse med en udlændings indrejse er tvivl om den pågældendes identitet, herunder om den pågældende tidligere under andet navn har været indrejst her i landet, men også i tilfælde, hvor der – f.eks. på

baggrund af myndighedernes almindelige erfaringer – er grund til at tro, at en udlænding senere vil indrejse her i landet under en anden identitet.

De optagne fingeraftryk forudsættes indtil videre behandlet på samme måde som hidtil, hvilket som nævnt indebærer, at der ikke generelt sker elektronisk registrering af fingeraftrykkene. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt at indføre en sådan maskinel registrering i det omfang f.eks. samarbejdet inden for EF-landene eller mellem de nordiske lande vedrørende asylsagernes behandling gør en sådan registrering hensigtsmæssig.

Videregivelse af sådanne maskinelt registrerede fingeraftryk vil i givet fald kunne ske i overensstemmelse med bestemmelserne i registerlovgivningen i forbindelse med et sådant samarbejde mellem landene om behandlingen af asylansøgninger.

3.6. Udsendelse af asylansøgere, der har modtaget afslag på ansøgningen

Forslaget i § 1, nr. 7, skal ses på baggrund af, at Justitsministeriet i forbindelse med et samråd i Folketingets Retsudvalg og over for Folketingets Ombudsmand har tilkendegivet, at man i forbindelse med de drøftelser vedrørende ændringer i udlændingeloven – som har udmøntet sig i dette lovforslag – også ville tage problematikken vedrørende udlændingelovens § 31 op.

Det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 30, at en udlænding, der efter lovens regler ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet. Hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt, påhviler det politiet at drage omsorg for udrejsen. Politiet skal således sørge for – eventuelt ved anvendelse af tvang – at udlændingen udsendes fra Danmark.

Udlændingelovens § 31 indeholder regler, der regulerer, hvorledes udsendelse kan ske. En udlænding må således ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. For så vidt angår udlændinge, der trues af de facto forfølgelse – dvs. forfølgelse af lignende karakter, som den, der er angivet i flygtningekonventionen jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, – gælder tilsvarende, at de ikke må udsendes til et land, hvor de risikerer sådan forfølgelse. Denne regel modificeres dog i de tilfælde, hvor der er grund til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.